

KIJKJE IN DE WOLWERELD VAN HET ITALIAANSE ZEGNA

De allerfijnste WEEVERS

Luxe dook voor een dag in het bewogen leven van Ermenegildo Zegna. De Italiaanse topwever die ruim een eeuw geleden bovenop een Alpen-top zijn stoffen en maatpakken voortvarend de wereldbol over rolde, en uitgroeide tot een miljoenen imperium. Tekst Rob Hamink. Fotografie Jan van Schooten

HIER MOET ERMENEGILDO ZEGNA HEBBEN GESTAAN, als beste ambassadeur van zijn bedrijf keurig in het maatpak. Zijn massieve hoofd verscholen onder een vilthoed. Hij zal vanaf de berg in dit Italiaanse bergdorp Trivero naar beneden hebben gestaard. De schoorsteen van zijn wolfabriek spuugde rook de grillige omgeving in. Hij, Ermenegildo, zorgde voor werk, voor een ziekenhuis, voor een theater. De kale heuvels had hij beplant met 500.000 coniferen en talloze rodo-dendrons én hij had op 1500 meter hoogte een weg, de 'Panoramica Zegna', laten aanleggen om Trivero met Biemonte te verbinden. "Een slimme zet," zo kon hij de goedkoopste werknemers uit de omgeving laten komen", aldus een dorpeling van ver voorbij zijn pensioengerechtigde leeftijd. Waarom Ermenegildo op een berg is gaan zitten en zijn wolmolen niet in het dal begon, "kijk dat weet ik niet." Hoe dan ook: filantroop Zegna zag de huizen en fabriekshallen die hij door de jaren heen liet bouwen, hij zag zijn Venetiaanse privétuinen en zijn tevreden werknemers. Hij zag dat het goed was. Als jongste kind (nr 10) van een horlogemaker had hij zich opgewerkt: van een 18-jarig jongetje met de ambitie om mooie pakken te maken tot een man van wereldformaat, die net voor WOII zelfs in de VS werd gewaardeerd. Hij en niemand anders had de arrogante Britten met hun tweed voorbijgestreefd.

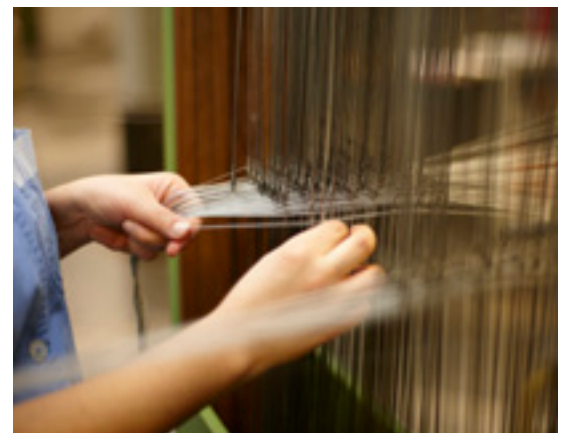
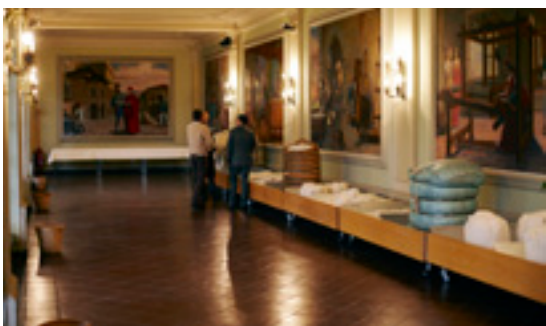
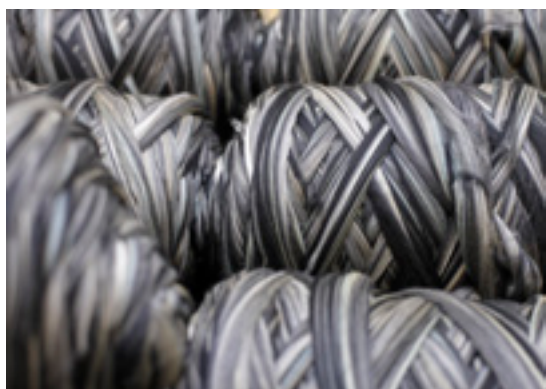

Van schape tot handgemaakte ontwerpen. Tijdens de herfst/winter shows liet Zegna opnieuw zien wat je allemaal met wol kunt doen.

De generaties na hem zouden gebeiteld zitten. En zo geschiedde. Het bedrijf telt nu wereldwijd 560 verkooppunten en houdt meer dan 7000 mensen aan het werk. Het is allemaal nog in handen van de familie. De omzet, zakte in 2009 naar 806 miljoen euro, maar steeg in 2010 naar 963 miljoen dankzij de groeiende afzet in China. De toekomst van de pakkenmaker is rooskleurig. Voor het exclusieve merk Emenegildo worden er in Zwitserland lustig patronen gesneden, waarna de pakken met de hand in het Italiaanse Padua (Sartoria) en Stabio (Couture) worden samengesteld voor zo'n 2500 euro tot 4500 euro per stuk. In datzelfde Zwitserland en Spanje worden handen en machines voor de fabricage gebruikt. Dat levert pakken tussen 1200 en 2800 euro op. Dan heb je ook nog de fashion lijn Z Zegna en de sportieve poot: Zegna Sport. Onze dag in de Italiaanse Alpen zou de geheimen van een vooraanstaande wolweverij blootgeven, eigenlijk het gehele proces van schape tot handgemaakt maatpak. Een opvallend arbeidsintensief proces dat stijf staat van de wollige terminologieën. Leerzaam. Toen we het land van Dolce Vita uiteindelijk verlieten wisten we dat 'micron' in dit metier een bovenaards toverwoord is. Hoe kleiner de doorsnede van een haar, hoe beter. Het bedrijf Zegna reikt sinds jaar en dag een bokaal (de Vellus Aureum, red) uit aan de schapenscheerder die de juiste schapen bij elkaar zet voor micronverkleinende voortplan-▶

*‘Als een vorst op een Alpentop,
waar het waswater het zuiverst is’*

ting. “We zitten dit jaar zelfs onder de elf micron”, weet Xavier de Roquemaurel, Head Marketing West Europa. Ter vergelijking: een menselijke haar heeft een doorsnede van ruim zestig micron. “Maar het draait niet alleen om ultrafijn haar, het moet ook nog eens sterk zijn. Daarnaast is het altijd de vraag: maak je niet teveel, je wilt niet dat er massa’s kleding in een van de elf outletwinkels terecht komen. Om onszelf te blijven onderscheiden, ontwikkelen we ieder seizoen nieuwe producten met combinaties van grondstoffen, bijvoorbeeld zijde met wol en linnen. We zijn net begonnen met een ‘cool-lijn’. Die wol reflecteert het infrarode deel van het zonlicht, net zoals een wit pak dat doet.” Ermenegildo zal voldaan het natuurgebied dat hij oprichtte, Oasi Zegna, de rug hebben toegekeerd, voordat hij de berg afliep naar de fabriek. Linda Angeli was nog niet geboren maar zou later wel ’s mans levenswandel in kaart brengen. We volgen de

jonge archivaris op haar technische tocht die bij een paar balen wol uit Australië, Nieuw Zeeland en een beetje uit Argentinië begint. Ze plukt aan ander harig goed dat zich uit een baal naar buiten duwt: “Dit kidmohair, de eerste schering van de geit, komt uit Zuid Afrika. Het weinige kasjmier dat we kunnen bemachtigen, ‘groeit’ op geiten in Inner Mongolië.” Daarna loopt ze druk wijzend langs verfmachines en zwaar staal dat platgeperste wol tot ultrafijne draden spint. Spinsters zijn al decennia geleden afgevoeld. De distel is het enige onderdeel dat herinnert aan goede oude tijden. De plant in gedroogde vorm wordt met zijn scherpe kantjes ingezet om de wol zachter te maken, iets te laten pluizen waardoor je flanel krijgt. In al het bewegende spektakel zit Milena met haar stopnaald. Een computer heeft met een scherp oog voor details bepaald welke beschadigingen er in de stoffen zitten en tevens hoe lang het gaat duren om die te herstellen. “Ik ben trots om hier te

Al ruim een eeuw succes en nog steeds in handen van één familie. Topweverij en kledingimperium Zegna bood een kijkje achter de schermen.

mogen werken. Als ik de naam Zegna hoor, trekt er een warme golf door ons gezin.” Milena kijkt ons na door het vergrootglas dat op haar neus zit.

Oude hoge deuren leiden tot het archief waar het Zegna kapitaal veilig is gesteld. Hier wachten foto’s van de oprichter en rusten de stoffen die hij ooit ontwierp. “Dik spul in die tijd. Cool wool bestond nog niet. Nu weegt een meter zo’n tweehonderdtwintig gram, drie keer lichter dan vroeger.” De sfeer van toen. Hij is alom. Oude tijdschriften wekken minimaal een glimlach op. Eén advertentie uit 1935, in het blad Arbitrator, spreekt boekdelen. Een Italiaanse dolk, gemaakt uit Italiaanse stof, snijdt een zware ketting met daarop ‘made in England’ door. Italië maakt dezelfde kwaliteit en beter, zo schreeuwde de bonkige ondernemer via de bladen uit. Waarom hij in Godsnaam de fabriek bovenop een berg heeft geplaatst, weet ook het alles wetende orakel Angeli niet. De PC-Hoofdstraat, een dag later. Ter gelegenheid van de 100-jarige viering van Zegna openden de Italianen er afgelopen jaar hun eigen winkel. Store Manager Rob Jolen zwaait er in een oase van rust het meetlint. Eén ding is tijdens het korte contact duidelijk: Jolen blijkt een connaisseur en die weten soms de meest onzinnige dingen. ‘Zeg, weet jij waarom Ermenegildo eigenlijk als een vorst bovenop die berg is gaan zitten?’ Zonder een moment van bedenking: “Omdat daar het water het zuiverst is. Hoe zuiverder het waswater, hoe beter de wol. De concurrenten die lager zaten, zitten nu waarschijnlijk in China met hun fabriek.” ■